

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko – numero yksi

Nykyisen totuuden koetteleminen

Jeff Pippenger

2025-12-02

”Kirjoituksissa on joitakin asioita, joita on vaikea ymmärtää ja joita tietämättömät ja horjuvat Pietarin sanojen mukaan vääntävät omaksi kadotukseksi. Emme ehkä tässä elämässä kykene selittämään jokaisen raamatunkohdan merkitystä; mutta käytännöllisen totuuden elintärkeitä kohtia ei peitä mikään salaperäisyyden hämäryys. Kun Jumalan johdatuksessa tulee aika, jolloin maailmaa koetellaan sitä aikaa varten annetulla totuudella, Hänen Henkensä vaikuttaa mieliin tutkimaan Kirjoituksia, paastotenkin ja rukoillen, kunnes lenkki lenkiltä löydetään ja yhdistetään täydelliseksi ketjuksi. Jokainen tosiasia, joka välittömästi koskee sielujen pelastusta, tehdään niin selväksi, ettei kenenkään tarvitse erehtyä eikä vaelttaa pimeydessä.

Kun olemme seuranneet profetian ketjua alaspäin, meidän aikaamme varten ilmoitettu totuus on nähty ja selitetty selvästi. Me olemme vastuullisia niistä etuoikeuksista, joista saamme nauttia, ja siitä valosta, joka loistaa polullemme. Menneinä sukupolvina eläneet olivat vastuullisia siitä valosta, jonka sallittiin loistaa heille. Heidän mieltään koeteltiin eri raamatunkohtiin liittyvissä asioissa. Mutta he eivät ymmärtäneet niitä totuuksia, jotka me ymmärrämme. He eivät olleet vastuussa siitä valosta, jota heillä ei ollut. Heillä oli Raamattu, niin kuin meilläkin; mutta erityisen totuuden avautumisen aika tämän maan historian päättymiskohtauksiin nähden on niiden viimeisten sukupolvien aikana, jotka tulevat elämään maan päällä.

”Erityiset totuudet on sovitettu sukupolvien olosuhteisiin sellaisina kuin ne ovat olleet. Nykyinen totuus, joka on koetus tämän sukupolven ihmisille, ei ollut koetus kaukana menneisyydessä eläneiden sukupolvien ihmisille. Jos valo, joka nyt loistaa meille neljännen käskyn sapattia koskien, olisi annettu menneille sukupolville, Jumala olisi pitänyt heitä vastuullisina siitä valosta.” Testimonies, volume 2, 692, 693.

Uusi ja vanha

”Jokaisena aikakautena totuudessa tapahtuu uusi kehitys, Jumalan sanoma tuon sukupolven ihmisille. Vanhat totuudet ovat kaikki olennaisia; uusi totuus ei ole vanhasta riippumaton, vaan sen avautumista. Vasta vanhat totuudet ymmärrettyämme voimme käsittää uuden. Kun Kristus halusi avata opetuslapsilleen ylösnousemuksensa totuuden, Hän aloitti ”Mooseksesta ja kaikista profeetoista” ja ”selitti heille kaikissa kirjoituksissa sen, mikä Hänestä oli sanottu”. Luuk. 24:27. Mutta juuri se valo, joka loistaa totuuden tuoreessa avautumisessa, kirkastaa vanhan. Se, joka torjuu tai laiminlyö uuden, ei todellisuudessa omista vanhaa. Häneltä se menettää elinvoimansa ja tulee vain elottomaksi muodoksi.

On niitä, jotka tunnustavat uskovansa ja opettavansa Vanhan testamentin totuuksia samalla, kun he hylkäävät Uuden. Mutta kieltäytyessään vastaanottamasta Kristuksen opetuksia he osoittavat, etteivät usko siihen, mitä patriarkat ja profeetat ovat puhuneet. ”Jos uskoisitte Moosesta”, Kristus sanoi, ”uskoisitte te minua; sillä minusta hän on kirjoittanut.” Joh. 5:46. Sen tähden heidän edes Vanhan testamentin opetuksessaan ei ole todellista voimaa.

Monet, jotka väittävät uskovansa evankeliumiin ja opettavansa sitä, ovat samanlaisessa erehdyksessä. He syrjäyttävät Vanhan testamentin Kirjoitukset, joista Kristus sanoi: ”Ne juuri todistavat minusta.” Joh. 5:39. Hylätessään Vanhan he tosiasiaassa hylkäävät myös Uuden; sillä molemmat ovat erottamattoman kokonaisuuden osia. Kukaan ei voi oikein esittää Jumalan lakia ilman evankeliumia eikä evankeliumia ilman lakia. Laki on ruumiillistunut evankeliumi, ja evankeliumi on avautunut laki. Laki on juuri, evankeliumi on sen kantama tuoksuva kukka ja hedelmä.

”Vanha testamentti valaisee Uutta, ja Uusi Vanhaa. Kumpikin on ilmoitus Jumalan kirkkaudesta Kristuksessa. Molemmat esittävät totuuksia, jotka paljastavat alati uusia merkityssyvyyskäsitteitä vilpittömälle etsijälle.” Kristuksen vertaukset, s. 128.

Nykyinen totuus on määritelmän mukaan tietylle ajanjaksolle kuuluva ”ilmoitettu totuus”, joka on ”selvästi nähty ja selitetty”. Se sukupolvi, joka elää silloin, kun ”nykyinen totuus” ilmaistaan, pidetään ”vastuullisena” ottamaan vastaan tuo totuus tai kuolemaan. Ne yhdistetyt totuudet, jotka muodostavat ”tämän sukupolven” ”nykyisen koettelevan totuuden”, esitetään ”erityisten” totuuksien ”avautumisessa tämän maan historian päätösnäytöksiin liittyen”. Totuus, ja sen tähden myös ”nykyinen totuus”, on Uudessa testamentissa esikuvallisesti kuvattu suhteessa Vanhaan testamenttiin. Totuus vahvistetaan kahden todistajan varaan, ja totuudella on alku ja loppu, kirjaimellinen ja hengellinen, muinainen ja nykyaikainen, alfa ja oomega, ensimmäinen ja viimeinen.

Ensimmäisen enkelin sanoman milleriläinen perustus on se ”vanha” suhteessa kolmannen enkelin ”nykyisen totuuden” sanomaan. Ne, jotka ”hylkäävät Vanhan”, ”tosiasiaassa hylkäävät Uuden”, sillä molemmat ovat erottamattoman kokonaisuuden osia.

Näin sanansaattajien, erityisesti, välttämättömyyden valvoa ja tarkistaa kaikkea kiihkoilua, missä tahansa he näkisivät sen nousevan. Saatana tunkeutuu joka taholta, ja ellemme vartioi häntä vastaan, ja pidä silmiämme avoinna hänen juonilleen ja ansoilleen, ja pukeudu Jumalan koko sota-asuun, pahan tuliset nuolet osuvat meihin. Jumalan sanassa on monia kalliita totuuksia, mutta juuri ”nykyinen totuus” on se, mitä lauma nyt tarvitsee. Olen nähnyt vaaran siinä, että sanansaattajat poikkeavat nykyisen totuuden tärkeistä kohdista viipyäkseen aiheissa, jotka eivät ole omiaan yhdistämään laumaa ja pyhittämään sielua. Tässä Saatana käyttää hyväkseen jokaista mahdollista etua vahingoittaakseen asiaa.

”Mutta sellaiset aiheet kuin pyhäkkö yhdessä 2300 päivän kanssa, Jumalan käskyt ja Jeesuksen usko soveltuvat täydellisesti selittämään mennyttä adventtiliikettä ja osoittamaan, mikä nykyinen asemamme on, vahvistamaan epäilevien uskoa sekä antamaan varmuuden kirkkaasta tulevaisuudesta. Nämä, olen usein nähnyt, olivat ne pääasialliset aiheet, joihin sanansaattajien tuli keskittyä.” Early Writings, 63.

”Pyhäkkö yhdessä 2300 päivän, Jumalan käskyjen ja Jeesuksen uskon kanssa” on avain, jolla selitetään milleriläisten ”mennyt adventtiliike” ja siten selitetään ”täydellisesti”, ”mikä nykyinen asemamme on”. Ne, jotka ”epäilevät” ”mennyttä adventtiliikettä”, ”epäilevät” sitä, mikä antaa ”varmuuden kirkkaalle tulevaisuudelle”. Se, mikä antaa varmuuden tulevaisuudelle, on menneisyys.

Joelin kirja on sanoma nykyhetkeen soveltuvasta koettelevasta totuudesta. Tämän vahvistavat useat todistajat. Hengen Profetian mukaan Joel määrittellään ”nykyiseksi totuudeksi”, mikä Johanneksen mukaan Ilmestyskirjassa on Jeesuksen todistus.

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva; ja hän lähetti enkelinsä ja antoi sen tiedoksi merkkien kautta palvelijalleen Johannekselle, joka todisti Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen sekä kaiken sen, minkä hän näki. Ilmestys 1:1, 2.

Johanneksen ”todistus” (josta hän ”todisti”) esitettiin kolmessa osassa. Hän pani muistiin ”Jumalan sanan”, ”Jeesuksen todistuksen” ja ”sen, minkä hän näki”. Ilmestyskirjan kahdessa ensimmäisessä jakeessa Johannes edustaa sellaista, jolle on annettu ”profetian hengen” lahja. Tuo lahja sisältää Jumalan Sanan erityisen ilmoituksen, ja siihen sisältyvät myös erityiset ilmoitukset, jotka välitetään profeetalle Kristuksen sanojen kautta (joko Kristuksen itsensä suoraan tai hänen enkelillisten edustajiensa kautta), ja lahjaan sisältyy myös totuus, joka esitetään unien ja näkyjen välityksellä. Profetian henki on Kristuksen todistus, joka välitetään profeetalle, ja sillä on sama arvovalta kuin jos enkeli tai Kristus itse puhuisi nuo sanat.

Ja minä lankesin hänen jalkojensa juureen kumartaakseni häntä. Ja hän sanoi minulle: Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun kanssapalvelijasi ja sinun veljiesi, niiden, joilla on Jeesuksen todistus: kumarra Jumalaa; sillä Jeesuksen todistus on profetian henki. Ilmestys 19:10.

Gabriel ilmoittaa olevansa Johanneksen kanssapalvelija, eikä häntä tule palvoa. Gabriel ilmoittaa myös, että ne ”veljet”, joita Johannes edustaa, ”omistavat Jeesuksen todistuksen”, joka on ”profetian henki”. Ne ”veljet”, joita Johannes edustaa, ovat sataneljäkymmentäneljäentuhatta, ja kaikilla veljillä on ”profetian henki”.

”Ja he nousivat varhain aamulla ja lähtivät Tekoan erämaahan; ja heidän lähtiessään Joosafat astui esiin ja sanoi: Kuulkaa minua, Juuda ja te Jerusalemin asukkaat; uskokaa Herraan, Jumalaanne, niin te pysytte lujina; uskokaa hänen profeettojansa, niin te menestytte. 2 Aikakirja 20:20.

”Uskokaa Herraan, Jumalaanne, niin te pysytte lujina; uskokaa hänen profeettojansa, niin te menestytte.”

”Jesaja 8:20. ”Lakiin ja todistukseen! Ellei näin puhuta tämän sanan mukaan, ei heillä ole aamunkoittoa.” Tässä asetetaan Jumalan kansan eteen kaksi tekstiä: kaksi menestyksen ehtoa. Jehovan itsensä lausuma laki ja profetian henki ovat ne kaksi viisauden lähdettä, jotka ohjaavat Hänen kansaansa jokaisessa kokemuksessa. 5. Moos. 4:6. ”Tämä on teidän viisautenne ja ymmärryksenne kansojen silmissä, niin että ne sanovat: Totisesti, tämä suuri kansa on viisas ja

ymmärtäväinen kansa.”

“Jumalan laki ja profetian henki kulkevat käsi kädessä ohjatakseen ja neuvoakseen seurakuntaa, ja aina kun seurakunta on tunnustanut tämän tottelemalla Hänen lakiaan, profetian henki on lähetetty ohjaamaan sitä totuuden tielle.

“Ilmestys 12:17. ‘Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa hänen siemenensä jäännöistä vastaan, niitä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen Kristuksen todistus.’ Tämä profetia osoittaa selvästi, että jäännösseurakunta tunnustaa Jumalan Hänen laissaan ja että sillä on profetian lahja. Kuuliaisuus Jumalan laille ja profetian henki ovat aina erottaneet Jumalan todellisen kansan, ja koetus annetaan tavallisesti nykyisten ilmenemismuotojen perusteella.”

Jeremian päivinä kansalla ei ollut mitään epäilystä Mooseksen, Eliaan tai Elisan sanomasta, mutta he epäilivät ja panivat syrjään sen sanoman, jonka Jumala lähetti Jeremialle, kunnes sen voima ja vaikutus oli tehty tyhjäksi eikä ollut muuta parannuskeinoa kuin että Jumala vei heidät pois pakkosiirtolaisuuteen.

Samoin Kristuksen päivinä kansa oli oppinut, että Jeremian sanoma oli tosi, ja he vakuuttivat itselleen uskovansa, että jos he olisivat eläneet isiensä päivinä, he olisivat ottaneet vastaan hänen sanomansa, mutta samalla he torjuivat Kristuksen sanoman, josta kaikki profeetat olivat kirjoittaneet.

Kun kolmannen enkelin sanoma nousi maailmassa ja sen tuli ilmoittaa Jumalan laki seurakunnalle sen täyteydessä ja voimassa, palautettiin myös profetian lahja heti. Tämä lahja on ollut hyvin huomattavassa osassa tämän sanoman kehityksessä ja eteenpäinviemisessä.

”Koska mielipide-eroja on syntynyt Raamatun tulkintoihin ja työmenetelmiin nähden, omiaan horjuttamaan sanoman uskovien uskoa ja johtamaan eripuraisuuteen työssä, profetian henki on aina tuonut valoa tilanteeseen. Se on aina tuonut uskovien joukkoon ajatuksen ykseyttä ja toiminnan sopusointua. Jokaisessa kriisissä, joka on ilmennyt sanoman kehityksessä ja työn kasvussa, ne, jotka ovat pysyneet lujasti Jumalan lain ja profetian Hengen valon puolella, ovat saaneet voiton, ja työ on menestynyt heidän käsissään.” Loma Linda Messages, 33, 34.

Joelin kirja määritellään suoraan “nykyiseksi totuudeksi” Profetian Hengen kirjoituksissa, joka Johanneksen mukaan Ilmestyskirjassa on Jeesuksen todistus. Se vahvistetaan myös suoraan Jumalan Sanassa. Sekä Raamattu että Profetian Henki soveltavat Joelin kirjaa suoraan viimeisiin päiviin.

”Jokainen muinaisista profeetoista puhui vähemmän omaa aikaansa kuin meidän aikaamme varten, niin että heidän profetoimisensa on voimassa meitä varten. ‘Tämä kaikki, mikä tapahtui heille, on esikuvallista; ja se on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppukausi on tullut.’ 1. Korinttolaiskirje 10:11. ‘Heille ilmoitettiin, etteivät he palvelleet itseään, vaan meitä niillä, jotka nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka ovat teille evankeliumia saarnanneet taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä; ja niihin enkelitkin halajavat katsahtaa.’ 1. Pietarin kirje 1:12. ...”

”Raamattu on koonnut ja sitonut yhteen aarteensa tätä viimeistä sukupolvea varten. Kaikki Vanhan testamentin historian suuret tapahtumat ja vakavat toimitukset ovat toistuneet ja toistuvat seurakunnassa näinä viimeisinä päivinä.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

Joelin profetia on „voimassa” niiden „yllä”, „joiden osaksi maailman loppu on tullut”. Ilmaus „voimassa” ainoastaan korostaa sitä, että „nykyinen totuus” on aina koetus, ja niitä, jotka eivät kestä koetusta, edustavat sellaiset raamatulliset henkilöt kuin Juudas.

”Opetus toisensa jälkeen lankesi Juudaan korviin ilman vastakaikua. Kuinka monet nykyään seuraavatkaan hänen jälkiään. Jumalan lain valossa itsekkäät ihmiset näkevät pahan luonteensa, mutta eivät toteuta vaadittua uudistusta, vaan etenevät synnin tilasta toiseen.”

”Kristuksen opetukset soveltuvat meidänkin aikaamme ja sukupolveemme. Hän sanoi: ’Enkä minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun.’ Sama todistus tuodaan meille näinä viimeisinä päivinä kuin tuotiin Juudakselle. Samat opetukset, joita hän ei saanut käytännöllisiksi elämässään, tulevat niiden ihmisten eteen, jotka kuulevat, mutta epäonnistuvat samalla tavoin, koska he eivät pane pois syntiään.” Review and Herald, 17. maaliskuuta 1891.

Johannes on kautta Ilmestyskirjan esikuvana Jumalan viimeisten päivien kansasta, ja karkotettuna Patmokselle Johannes edustaa niitä, joita vainotaan sunnuntailakikriisissä. Hän ilmoittaa, miksi hänet vangittiin.

Minä, Johannes, joka myös olen teidän veljenne ja osallinen ahdistuksessa ja Jeesuksen Kristuksen valtakunnassa ja kärsivällisyydessä, olin saarella, jota kutsutaan Patmokseksi, Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden. Ilmestys 1:9.

Johannes joutui vainotuksi Raamatun ja profetian hengen tähden. Miksi ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta joutuvat vainotuksi profetian hengen tähden? Ensimmäinen totuus, jonka profeetta Joel tuo esiin, on seitsemännen päivän adventtikirkon luopumus. Kun apostoli Pietari osoitti helluntain olevan Joelin kirjan täyttymys, hän teki sen vastauksena siihen, että juutalaiset hyökkäsivät ”kielten” ilmenemistä vastaan. Juutalaiset, jotka tuolloin olivat viimeisten päivien seitsemännen päivän adventistien esikuva, väittivät, että Pietari ja ne, jotka julistivat sanomaa, olivat ”juovuksissa”. Seitsemännen päivän adventistit tulevat taistelemaan myöhäissateen sanomaa vastaan samoin kuin Pietarin ajan juutalaiset tekivät. He tekevät niin, sillä niillä, jotka julistavat myöhäissateen koettelevaa ”nykyisen totuuden” sanomaa, on hallussaan vanhat perustotuudet, sillä uusi totuus perustuu aina vanhaan totuuteen. Jeremia kehotti Jumalan kansaa myöhäissateen aikana vaeltamaan vanhoja polkuja ja kuulemaan vartijan pasuunan ääntä, mutta he kieltäytyivät. Perustava ”vanhan” totuuden sanoma kuvataan vertauskuvallisesti 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemällä ajalla”, joka esittää liittosuhteen maan sapatin näkökulmasta.

”Minä näin, että nimikristillinen kirkko ja nimelliset adventistit kavalisivat meidät Juudaksen tavoin katolilaisten käsiin saadakseen heidän vaikutusvaltansa tullakseen totuutta vastaan. Pyhät ovat silloin huomaamaton kansa, katolilaisille vain vähän tunnettu; mutta kirkot ja nimelliset adventistit, jotka tuntevat meidän uskomme ja tapamme (sillä he vihasivat meitä

sapatin tähden, koska he eivät voineet kumota sitä), kavaltaivat pyhät ja ilmiantavat heidät katolilaisille sellaisina, jotka halveksivat kansan säädöksiä; toisin sanoen, että he pitävät sapatin ja jättävät sunnuntain huomioon ottamatta.

”Sitten katolilaiset kehottavat protestantteja etenemään ja antavat asetuksen, että kaikki, jotka eivät pyhitä viikon ensimmäistä päivää seitsemännen päivän sijasta, surmata. Ja katolilaiset, joiden lukumäärä on suuri, asettuvat protestanttien tueksi. Katolilaiset antavat voimansa pedon kuvalle. Ja protestantit toimivat niin kuin heidän äitinsä toimi ennen heitä hävittääkseen pyhät. Mutta ennen kuin heidän asetuksensa tuottaa tai kantaa hedelmää, pyhät vapautetaan Jumalan Äänen kautta.” Spalding and Magan, 1, 2.

Kaksi kertaa sisar White yksilöi ”nimellisen kirkon” ja ”nimelliset adventistit” tehden samalla eron näiden kahden ”nimellisen ryhmän” ja ”katolilaisten” välillä. ”Nimellinen kirkko” ja ”nimelliset adventistit” ”vihasivat” niitä, joita Pietari ja Johannes edustivat, ”sapatin tähden, sillä he eivät voineet kumota sitä”. Nimellinen kirkko ja katolilaiset eivät voi ”kumota” seitsemännen päivän sapatin totuutta, eivätkä ”nimelliset adventistit” voi ”kumota” 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemää aikaa”, joka on maan sapattikäsky. Nimellinen kirkko ja katolilaiset eivät voi ”kumota” sitä tosiasiaa, että seitsemännen päivän sapatti on raamatullinen ”perustavanlaatuinen” totuus, eivätkä ”nimelliset adventistit” voi ”kumota” sitä tosiasiaa, että 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa” on milleriittinen ”perustavanlaatuinen” totuus.

Johanneksen vankeus Patmoksella edustaa niitä sataneljäkymmentäneljää tuhatta, jotka pitävät kiinni sekä Raamatusta että profetian Hengestä ja joita erityisesti vainotaan ulkopuolelta seitsemännen päivän sapatin tähden sekä sisältäpäin maan seitsemännen vuoden sapatin tähden. Tästä syystä Johanneksen todistusta siitä, miksi häntä jakeessa yhdeksän vainottiin, seuraavat jakeen kymmenen sapatti ja menneisyydestä (”takaa”) tuleva sanoma ”suuresta äänestä”, ikään kuin ”pasuunasta”.

Minä, Johannes, joka myös olen teidän veljenne ja osallinen ahdistuksessa sekä Jeesuksen Kristuksen valtakunnassa ja kärsivällisyydessä, olin sillä saarella, jota kutsutaan Patmokseksi, Jumalan sanan tähden ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden. Minä olin Hengessä Herran päivänä, ja kuulin takanani suuren äänen, ikään kuin pasuunan äänen. Ilmestys 1:9, 10.

Johannes edustaa niitä, jotka 11. syyskuuta kuulivat Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin pasuunanäänä, joka kutsui Jumalan kansaa palaamaan Jeremian ”vanhoille poluille”. Tuo suuri ääni oli myös seitsemännen pasuunan varoitus, joka on myös kolmas voi-huuto.

Sisar White kirjoitti, että ”Raamattu on koonnut ja sitonut yhteen aarteensa tätä viimeistä sukupolvea varten.” Joelin kirja on yksi niistä raamatullisista ”aarteista”, joka on nykyhetken totuus ”viimeisinä päivinä”. Helluntain aikaan Pietari osoitti, että juuri Joelin kirja oli silloin täyttymässä. Pietari, samoin kuin Joel, ”puhui vähemmän” helluntain ajanjaksoa varten kuin meidän ”aikaamme” varten. Helluntain ajanjakso oli varhainen sade kristilliselle taloudenhoitokaudelle. Helluntai merkitsee kristillisen taloudenhoitokauden alkua, ja siten se samalla havainnollistaa kristillisen taloudenhoitokauden loppua. Kristillisen taloudenhoitokauden

loppu on myöhäissateen aikaa, jota helluntai esikuvasi. Pietari on sen tähden vertauskuva Jumalan kansasta kristillisen taloudenhoitokauden lopussa, joka tunnistaa Pyhän Hengen vuodatuksen täyttymyksen käyttämällä siihen Joelin kirjaa.

Mutta Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: Juudean miehet ja kaikki te, jotka Jerusalemissa asutte, tietäkää tämä, ja ottakaa minun sanani korviinne. Eivät nämä näet ole juovuksissa, niin kuin te arvelette, sillä onhan vasta päivän kolmas hetki. Vaan tämä on se, minkä profeetta Joel on puhunut: Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle; ja teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, ja nuorukaisenne näkevät näkyjä, ja vanhuksenne unia uneksuvat. Ja myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeäni, ja he profetoivat. Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä: verta ja tulta ja savupatsaita. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin tulee Herran päivä, se suuri ja ilmeinen. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu. Apostolien teot 2:14–21.

Onnistuneena profetian tutkijana oleminen edellyttää vakiintunutta ymmärrystä siitä, että maailman loppu on kuvattu Raamatun historiallisessa kertomuksessa ”rivi rivin päälle”. Tähän totuuteen liittyy se, että profeetat itse edustavat Jumalan kansaa viimeisinä päivinä. Joel sijoittaa kirjansa viimeisiin päiviin, sillä se julistaa ”Herran päivän” lähestymistä.

Puhaltakaa pasuunaan Siionissa ja antakaa hälytys minun pyhällä vuorellani; vaviskoot kaikki maan asukkaat, sillä Herran päivä tulee, sillä se on lähellä. Joel 2:1.

”Pasuna” symbolina merkitsee muiden merkitystensä ohella varoitussanomaa. Symbolina pasuna voi asiayhteyden perusteella edustaa ajanjaksoa tai tiettyä ajankohtaa, tai molempia. Pasuna merkitsee myös tuomiota. Pasunain juhla kymmenen päivää ennen sovituspäivää oli varoitus lähestyvistä tuomiosta.

”Herran päivä” tarkoittaa asiayhteydestä riippuen joko tiettyä ajankohtaa tai ajanjaksoa siinä kohdassa, jossa ilmaisua ”Herran päivä” käytetään. ”Herran päivä” voi olla seitsemänä viimeisenä vitsauksena ilmenevän täytäntöönpanevan tuomion vertauskuva, tai se voi tarkoittaa täytäntöönpanevaa tuomiota tuhannen vuoden millennion päättyessä. Kummassakin tapauksessa pasuuna osoittaa Jumalan täytäntöönpanevaa tuomiota. ”Herran päivä” voi siis tarkoittaa joko sitä hetkeä, jolloin Jumalan rangaistus pannaan täytäntöön, tai sitä ajanjaksoa, jonka kuluessa Jumalan rangaistukset pannaan täytäntöön.

”Pasuunanääni” voi ”Herran päivän” tavoin edustaa sekä yhtä ajankohtaa että ajanjaksoa, kuten todistavat ne historialliset ajankohdat ja ajanjaksot, joita Ilmestyskirjan kahdeksannen ja yhdeksannen luvun seitsemän pasuunaa esittävät. Se ”Herran päivä”, jota Joel kuvaa ”pasuunalla”, joka on puhallettava, on sekä yksi ajankohta että myös ajanjakso, joka alkaa silloin, kun kuolleiden tuomio päättyi ja elävien tuomio alkoi. 11. syyskuuta pasuunaan puhallettiin merkiksi elävien tuomion saapumisesta yhtenä ajankohtana sekä myös merkiksi siitä, että 11. syyskuuta oli elävien tuomion ajanjakson alku.

Sentähden, vielä nytkin, sanoo Herra: kääntykää minun tyköni kaikesta sydämeštänne, paastoten, itkulla ja valituksella. Reväiskää sydämenne, älkää vaatteitanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne, tykö; sillä hän on armollinen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa, ja hän katuu pahaa. Kuka tietää, jos hän kääntyy ja katuu ja jättää jälkeensä siunauksen, ruoka- ja juomauhrin Herralle, teidän Jumalallenne? Puhaltakaa pasuunaan Siionissa, julistakaa paasto, kutsukaa koolle juhla kokous. Joel 2:12–15.

Tämä on toinen kerta, kun Joel käskee puhaltaa pasuunaan. Joelin ”pasuunat” ovat sekä varoituksia seitsemän viimeisen vitsauksen lähestyvistä toimeenpanevasta tuomiosta että asetettu Laodikean parannuskehotuksen ja armonajan välittömän päättymisen asiayhteyteen.

Huuda täydellä voimalla, älä säästä, korota äänesi kuin pasuuna, ja ilmoita minun kansalleni heidän rikkomuksensa, Jaakobin heimolle heidän syntinsä. Jesaja 58:1.

Jesaja, Joel, Johannes ja Pietari edustavat kaikki viimeisten päivien sataneljäkymmentäneljää tuhatta, samoin kuin Jeremia, joka ilmaisee, milloin pasuunaan on puhallettava.

Näin sanoo Herra: Seisokaa teillä ja katsokaa, kysykää muinaisia polkuja, missä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne. Mutta he sanoivat: Emme vaella sitä. Minä asetin myös vartijoita teidän ylitsenne, jotka sanoivat: Kuulkaa pasuunan ääntä. Mutta he sanoivat: Emme kuule. Jeremia 6:16, 17.

Pasuna soi näinä viimeisinä päivinä 11. syyskuuta, ja myöhäissade alkoi silloin langeta niiden päälle, jotka valitsivat hyvän tien ja vaelsivat sillä. Silloin Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun enkeli astui alas.

”Myöhäissade on lankeava Jumalan kansan päälle. Väkevä enkeli on astuva alas taivaasta, ja koko maa on valistuva hänen kirkkaudestaan.” Review and Herald, 21. huhtikuuta 1891.

Kun New Yorkin suuret rakennukset kukistettiin syyskuun 11. päivänä, väkevä enkeli astui alas, ja myöhäissade alkoi langeta.

”Onko nyt liikkeellä sana, että olen julistanut New Yorkin joutuvan hyökyaallon pyyhkäisemäksi? Tätä en ole koskaan sanonut. Olen sanonut katsellessani siellä kohoavia suuria rakennuksia, kerros kerrokselta: ’Kuinka kauheita näkymiä tuleekaan olemaan, kun Herra nousee järkyttämään maata suuresti! Silloin Ilmestyskirjan 18:1–3 sanat täyttyvät.’ Ilmestyskirjan koko kahdeksastoista luku on varoitus siitä, mikä on tulossa maan päälle. Mutta minulle ei ole annettu erityistä valoa siitä, mitä New Yorkia kohtaa, paitsi että tiedän, että eräänä päivänä siellä olevat suuret rakennukset kaatuvat Jumalan voiman kääntävän ja mullistavan vaikutuksen kautta. Minulle annetun valon perusteella tiedän, että maailmassa on hävitys. Yksi sana Herralta, yksi hänen väkevän voimansa kosketus, ja nämä valtavat rakennelmat sortuvat. Tapahtuu näkyjä, joiden pelottavuutta emme kykene kuvittelemaan.” Review and Herald, 5. heinäkuuta 1906.

11. syyskuuta myöhäissade alkoi vihmoa ennakolta ennen sen täydellistä vuodatusta sunnuntailaissa.

”Evankeliumin suuren työn ei tule päättyä vähäisempään Jumalan voiman ilmenemiseen kuin mikä merkitsi sen alkua. Profetiat, jotka täyttyivät varhaissateen vuodattamisessa evankeliumin alkaessa, ovat jälleen täyttyvät myöhäissateessa sen päättyessä. Tässä ovat ne ’virvoituksen ajat’, joita apostoli Pietari odotti sanoessaan: ’Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvojen edestä, ja että hän lähettäisi Jeesuksen.’ Ap. t. 3:19, 20.” Suuri taistelu, 611, 612.

”Virvoituksen aikojen” täydellinen täytyminen tapahtuu silloin, kun olet elossa, sillä kehoitus kuuluu: ”tehkää parannus”, mitä on mahdotonta tehdä, jos olet kuollut. ”Virvoituksen ajat” tulevat silloin, kun elävien sielujen ”synnit” voidaan vielä ”pyyhkiä pois”. ”Virvoituksen ajat” alkoivat 11. syyskuuta, ja näin ne osoittavat elävien tuomion alkamisen. Helluntai toistuu evankeliumin taloudenhoitokauden lopussa. Kun ”virvoituksen ajat” saapuivat, helluntaina esikuvallistetut tapahtumat alkoivat toistua.

Hartaalla kaipauksella odotan aikaa, jolloin helluntaipäivän tapahtumat toistuvat vielä suuremmassa voimassa kuin tuona tilaisuutena. Johannes sanoo: ”Minä näin erään toisen enkelin tulevan alas taivaasta, ja hänellä oli suuri valta; ja maa kirkastui hänen kirkkaudestaan.” Silloin, niin kuin helluntain aikana, ihmiset kuulevat heille puhuttavan totuuden, kukin omalla kielellään.

”Jumala voi puhalttaa uutta elämää jokaiseen sieluun, joka vilpittömästi haluaa palvella Häntä, ja voi koskettaa huulia alttarilta otetulla palavalla hiilellä ja saattaa ne kaunopuheisiksi Hänen ylistyksessään. Tuhannet äänet tulevat täyttymään voimalla julistaa Jumalan sanan ihmeellisiä totuuksia. Äänkyttävä kieli vapautetaan, ja arka tehdään vahvaksi antamaan rohkeaa todistusta totuudesta. Auttakoon Herra kansaansa puhdistamaan sielun temppeli kaikesta saastaisuudesta ja säilyttämään niin läheisen yhteyden Häneen, että he voivat olla osallisia myöhäissateesta, kun se vuodatetaan.” Review and Herald, 20. heinäkuuta 1886.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa.

Ja enkeli, joka puhui minun kanssani, tuli jälleen ja herätti minut, niin kuin herätetään mies unestaan. Ja hän sanoi minulle: Mitä sinä näet? Ja minä sanoin: Minä katsoin, ja katso, kokonansa kullasta oleva lampunjalka, jonka huipulla oli öljyastia, ja siinä seitsemän lamppua sekä seitsemän putkea niille seitsemälle lampulle, jotka olivat sen huipulla. Ja sen vieressä oli kaksi öljypuuta, toinen öljyastian oikealla puolella ja toinen sen vasemmalla puolella.

Niin minä vastasin ja sanoin enkelille, joka puhui minun kanssani: Mitä nämä ovat, herrani? Silloin enkeli, joka puhui minun kanssani, vastasi ja sanoi minulle: Etkö tiedä, mitä nämä ovat? Ja minä sanoin: En, herrani.

Ja hän vastasi ja puhui minulle sanoen: Tämä on Herran sana Serubbaabelille, kuuluu näin: Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot. Sakarja 4:1–6.